

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/2303 НА КОМИСИЯТА

от 28 юли 2015 година

за допълване на Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за уточняване на определенията и координиране на допълнителния надзор върху концентрацията на риска и вътрешногруповите сделки

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО, 93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и Директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, и по-специално член 21а, параграф 1, буква а) от нея,

като има предвид, че:

- (1) Следва да бъдат установени регулаторни технически стандарти за по-точно формулиране на определенията, посочени в член 2 от Директива 2002/87/ЕО, и за осигуряване на подходящо съгласуване на разпоредбите относно допълнителния надзор, приети съгласно членове 7 и 8 и приложение II към същата директива.
- (2) Важно е да се уточнят допълнително елементите, които трябва да се вземат предвид за целите на отчитането на значителните вътрешногрупови сделки и значителните концентрации на риск.
- (3) Съгласно членове 7 и 8 от Директива 2002/87/ЕО държавите членки трябва да налагат на регулираните образувания или на смесените финансови холдингови компании определени задължения за подаване на информация. Подаването на информация следва да става по съгласуван начин, така че да помогне на координаторите и на другите съответни компетентни органи при установяването на по-важните проблеми, както и да способства за по-ефективен обмен на информация. С цел постигане на по-голяма последователност в отчетите относно значителните концентрации на риска и значителните вътрешногрупови сделки регулираните образувания и смесените финансови холдингови компании следва да подават на координаторите най-малко определени стандартизирани минимални данни.
- (4) Членове 7 и 8 от Директива 2002/87/ЕО също предоставят на координаторите правомощия да следят значителните концентрации на риска и значителните вътрешногрупови сделки, както и да определят видовете риск и сделките, за които регулираните образувания във финансов конгломерат трябва да подават информация. Също така координаторите са упълномощени да определят прагове. За съгласуването на тези разпоредби следва да бъде определена методология, която да подпомага координаторите и другите съответни компетентни органи при упражняването на техните функции.
- (5) В рамките на Съюза преобладават различни мерки за допълнителен надзор върху концентрацията на риска и вътрешногруповите сделки. При съблюдаване на съществуващите европейски и национални правни рамки следва да бъдат определени някои минимални надзорни мерки по отношение на допълнителния надзор върху концентрацията на риска и вътрешногруповите сделки. Отчитайки тези минимални мерки, компетентните органи ще осигурят равнопоставеност и ще спомогнат за съгласуването на надзорните практики в Съюза.

⁽¹⁾ OBL 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

- (6) Изискванията по отношение на регулираните образувания или смесените финансови холдингови компании надграждат съществуващите секторни изисквания относно концентрацията на риска и вътрешногруповите сделки и не следва да се разглеждат като припокриващи тези изисквания.
- (7) Настоящият регламент е изготвен въз основа на проектите на регулаторни технически стандарти, предоставени на Комисията от ЕНО (Европейския банков орган, Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване и Европейския орган за ценни книжа и пазари).
- (8) ЕНО проведеха открити обществени консултации по проектите на регулаторни технически стандарти, въз основа на които е изготвен настоящият регламент, анализираха свързаните с тях потенциални разходи и ползи и поискаха становище от групите на участниците от съответните сектори, създадени по силата на член 37 от съответно Регламент (ЕС) № 1093/2010 ⁽¹⁾, Регламент (ЕС) № 1094/2010 ⁽²⁾ и Регламент (ЕС) № 1095/2010 ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

С настоящия регламент се определят правила относно:

- а) установяването на по-точна формулировка на определенията на „вътрешногрупови сделки“ и „концентрация на риска“, посочени в член 2, параграфи 18 и 19 от Директива 2002/87/ЕО, чрез определянето на критерии за оценка на тяхната значителност;
- б) съгласуване на разпоредбите, приети по силата на членове 7 и 8 и приложение II към Директива 2002/87/ЕО, по отношение на:
- информацията, която регулираните образувания или смесените финансови холдингови компании предоставят на координатора и на другите съответни компетентни органи за целите на контрола върху спазване на финансовите правила по отношение на концентрацията на риска и вътрешногруповите сделки;
 - методологията, която координаторът и съответните компетентни органи прилагат с оглед установяване на видовете значителни концентрации на риска и вътрешногрупови сделки;
 - надзорните мерки, които компетентните органи прилагат съгласно посоченото в член 7, параграф 3 и член 8, параграф 3 от Директива 2002/87/ЕО.

Член 2

Значителни вътрешногрупови сделки

1. Значителните вътрешногрупови сделки може да включват следните сделки в рамките на финансовия конгломерат:
- инвестиции и вътрешнофирмени салда, в т.ч. недвижимо имущество, облигации, дялово участие, заеми, хибридни и подчинени инструменти, обезпечен дълг, споразумения за централизиране на управлението на активи или парични средства или за споделяне на разходите, пенсионни споразумения, предоставяне на услуги по управление, техническа обработка или други услуги, дивиденди, лихвени плащания и други вземания;
 - гаранции, ангажименти, акредитиви и други задбалансови операции;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

- в) сделки с деривативи;
 - г) покупка, продажба или лизинг на активи и пасиви;
 - д) вътрешногрупови такси, свързани с договори за дистрибуция;
 - е) сделки за прехвърляне на рискови експозиции между различните образувания в рамките на финансовия конгломерат, включително сделки със схеми със специална инвестиционна цел или спомагателни предприятия;
 - ж) операции по застраховане, презастраховане и ретроцесия;
 - з) сделки, които се състоят от няколко свързани сделки, при които се прехвърлят активи или пасиви на образувания извън финансовия конгломерат, като в крайна сметка рисковата експозиция се връща обратно във финансовия конгломерат.
2. Когато координаторът и другите съответни компетентни органи установяват видовете значителни вътрешногрупови сделки, определят подходящите прагове и периоди на подаване на информация и осъществяват контрол върху значителни вътрешногрупови сделки по отношение на регулираните образувания и смесените финансови холдингови компании, те вземат предвид по-специално следното:
- а) специфичната структура на финансовия конгломерат, сложността на вътрешногруповите сделки, специфичното географско разположение на контрагента и дали контрагентът е регулирано образувание;
 - б) опасността от евентуална верижна дестабилизация в рамките на финансовия конгломерат;
 - в) възможностите за заобикаляне на секторните правила;
 - г) евентуалните конфликти на интереси;
 - д) платежоспособността и ликвидността на контрагента;
 - е) сделките между образувания, принадлежащи към различни сектори на финансов конгломерат, ако тази информация не е представена вече на секторно равнище;
 - ж) сделките в рамките на финансовия сектор, за които все още не е предоставена информация в съответствие с разпоредбите на секторните правила.
3. Координаторът и другите съответни компетентни органи се договарят относно формата и съдържанието на отчета относно значителните вътрешногрупови сделки, включително език, дати и канали на подаване на информация.
4. Координаторът и другите съответни компетентни органи изискват от регулираните образувания или от смесените финансови холдингови компании да подават информация най-малко за следното:
- а) датите и стойностите на значителните сделки, наименованията и номерата в търговския регистър или други идентификационни номера на съответните образувания от групата и контрагенти, включително идентификационен код на правния субект (ИКПС), ако е приложимо;
 - б) кратко описание на значителните вътрешногрупови сделки по посочените в параграф 1 видове;
 - в) общия обем на всички значителни вътрешногрупови сделки на финансов конгломерат в рамките на определен отчетен период;
 - г) информация за това как се управляват конфликтите на интереси и рисковете от верижна дестабилизация на равнище финансов конгломерат във връзка със значителните вътрешногрупови сделки, като се взема предвид стратегията на финансовия конгломерат, съчетаваща дейности в банковия сектор, застрахователния сектор и сектора на инвестиционните услуги, или извършената в рамките на сектора собствена оценка на рисковете, включително разглеждане на управлението на конфликти на интереси и рисковете от верижна дестабилизация във връзка със значителни вътрешногрупови сделки.
5. Сделките, които се извършват като част от една икономическа операция, се обобщават за целите на изчисляване на праговете съгласно член 8, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО.

Член 3

Значителна концентрация на риска

1. По отношение на регулираните образувания и смесените финансови холдингови компании се счита, че възниква значителна концентрация на риска от рискови експозиции към контрагенти, които не са част от финансовия конгломерат, когато тези рискови експозиции:
- а) са преки или косвени;
 - б) са балансови и задбалансови позиции;

в) се отнасят до регулирани и нерегулирани образувания, едни и същи или различни финансови сектори в рамките на финансов конгломерат;

г) се състоят от комбинация или взаимодействие на експозициите, посочени в буква а), б) или в).

2. Счита се, че рискът от контрагента или кредитният риск включва по-специално рисковете, свързани с взаимосвързани контрагенти в групи, които не са част от финансовия конгломерат, включително натрупването на експозиции към тези контрагенти.

3. Когато координаторът и другите съответни компетентни органи установяват видовете значителни концентрации на риска, определят подходящите прагове и периоди на подаване на информация и осъществяват контрол върху значителни концентрации на риска по отношение на регулираните образувания и смесените финансови холдингови компании, те вземат предвид по-специално следното:

а) платежоспособността и ликвидността на ниво финансов конгломерат, както и на ниво отделни образувания в рамките на финансовия конгломерат;

б) размера, сложността и специфичната структура на финансовия конгломерат, включително наличието на схеми със специална инвестиционна цел, спомагателни предприятия, образувания от трети държави;

в) специфичната структура на управление на риска на финансовия конгломерат и характеристиките на системата на управление;

г) диверсификацията на експозициите на финансовия конгломерат и на неговия инвестиционен портфейл;

д) диверсификацията на финансовите дейности на финансовия конгломерат по отношение на географски области и стопански дейности;

е) отношението, корелацията и взаимодействието на рисковите фактори между образуванията във финансовия конгломерат;

ж) опасността от евентуална верижна дестабилизация в рамките на финансовия конгломерат;

з) възможностите за заобикаляне на секторните правила;

и) евентуалните конфликти на интереси;

й) равнището или обема на рисковете;

к) евентуалното натрупване и взаимодействие на експозициите, поети от образувания, принадлежащи към различни сектори на финансовия конгломерат, ако такава информация все още не е предоставена на секторно равнище;

л) експозициите в рамките на финансовия сектор на финансовия конгломерат, за които не е предоставена информация в съответствие с разпоредбите на секторните правила.

4. Координаторът и другите съответни компетентни органи се договарят относно формата и съдържанието на отчета относно значителната концентрация на риска, включително език, дати и канали на подаване на информация.

5. Координаторът и другите съответни компетентни изискват от регулираните образувания или от смесените финансови холдингови компании да подават информация най-малко за следното:

а) описание на значителната концентрация на риска по посочените в параграф 1 видове риск;

б) разбивка на значителната концентрация на риска по контрагенти и групи от свързани контрагенти, географски райони, икономически сектори, парични единици, като се посочват наименованията и номерата в търговския регистър или други идентификационни номера на съответните дружества от групата на финансовия конгломерат и съответните контрагенти, включително ИКПС, ако е приложимо;

в) общия размер на всяка значителна концентрация на риска в края на съответния отчетен период, изчислена в съответствие с приложимите секторни правила;

г) ако е приложимо, размера на значителната концентрация на риска, като се отчетат техниките за намаляване на риска и рисковото претеглените фактори;

д) информация за това как се управляват конфликтите на интереси и рисковете от верижна дестабилизация на равнище финансов конгломерат във връзка със значителната концентрация на риска, като се взема предвид стратегията на финансовия конгломерат, съчетаваща дейности в банковия сектор, застрахователния сектор и сектора на инвестиционните услуги, или извършената в рамките на сектора собствена оценка на рисковете, включително разглеждане на управлението на конфликти на интереси и рисковете от верижна дестабилизация във връзка със значителната концентрация на риска.

Член 4

Надзорни мерки

Без да се засягат предоставените им други надзорни правомощия, компетентните органи, по-специално,

- 1) изискват, когато е уместно, от регулираните образувания или от смесените финансови холдингови компании:
 - а) да сключват вътрешногруповите сделки в рамките на финансовия конгломерат при условията на равнопоставеност и независимост на страните или да уведомяват за сделките, които не отговарят на тези условия;
 - б) да одобряват вътрешногруповите сделки на финансовия конгломерат чрез определени вътрешни процедури с участието на управителния им орган, както е посочено в член 3, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, или на административния, управителния или надзорния им орган, както е посочено в член 40 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
 - в) да подават информация относно значителните концентрации на риска и значителните вътрешногрупови сделки по-често, отколкото се изисква съгласно член 7, параграф 2 и член 8, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО;
 - г) да установят допълнителен механизъм за подаване на информация относно значителните концентрации на риска и значителните вътрешногрупови сделки на финансовия конгломерат;
 - д) да утвърдят процедурите за управление на риска и механизмите за вътрешен контрол на финансовия конгломерат;
 - е) да представят или подобрят плановете за възстановяване на спазването на надзорните изисквания и да определят срок за изпълнението им,
- 2) определят подходящи прагове с цел установяване и контрол на значителните концентрации на риска и значителните вътрешногрупови сделки.

Член 5

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 28 юли 2015 година.

За Комисията
Председател
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽²⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).